

โครงการจัดการซัพพลายเชนอย่างยั่งยืน

การจัดการซัพพลายเออร์ตามแนวทาง ESG

ตั้งแต่ปี 2560 เป็นต้นมา ไมเนอร์ได้นำแนวทางการจัดการซัพพลายเชนอย่างยั่งยืนมาใช้ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) แนวทางนี้ครอบคลุมกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับซัพพลายเออร์ของเราอย่างรอบด้าน ตั้งแต่การคัดกรองและตรวจประเมิน ไปจนถึงการพัฒนาศักยภาพ

การคัดกรองซัพพลายเออร์

ฝ่ายบริหารจัดการซัพพลายเชนออกขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน (Standard Operating Procedure: SOP) ว่าด้วยนโยบายการจัดการซัพพลายเออร์ ซึ่งนโยบายได้รับการออกแบบมาเพื่อให้แนวทางที่ชัดเจนและรัดกุมในการจัดหาซัพพลายเออร์ทั่วทั้งบริษัท แนวทางดังกล่าวจะช่วยปรับปรุงกระบวนการจัดหา พัฒนาความสัมพันธ์กับซัพพลายเออร์ รวมถึงให้ความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการประเมินซัพพลายเออร์รายใหม่ ประกอบด้วยเกณฑ์ 3 ข้อต่อไปนี้:

- 1. การตรวจสอบคู่ค้ารายใหม่อย่างรอบด้าน โดยประกอบด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้**
 - ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ:* จำนวนปีที่ประกอบธุรกิจ โพรไฟล์ของบริษัท เอกสารรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ และความมั่นคงทางการเงิน
 - ธรรมาภิบาล:* ซัพพลายเออร์จะต้องลงนามในเอกสารหลักจรรยาบรรณสำหรับพันธมิตรทางธุรกิจ และต้องผ่านการตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อน
- 2. มาตรฐานด้านคุณภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และแรงงาน:** พิจารณาส่งอำนาจความสะดวกและกระบวนการผลิตของซัพพลายเออร์ โดยคุณภาพและความปลอดภัยทางอาหารได้รับการประเมินตรวจสอบ และอนุมัติจากทีมตรวจสอบคุณภาพของฝ่ายบริหารจัดการซัพพลายเชน นอกจากนี้การรับรองด้านแรงงาน ความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การคัดกรองตามหลัก ESG เช่นกัน
- 3. ซีดความสามารถโดยรวม:** พิจารณาศามารถในการจัดส่งสินค้า ระยะเวลาส่งมอบสินค้า ราคา ตลอดจนเงื่อนไขการชำระเงินของซัพพลายเออร์

กรอบการจัดการซัพพลายเชนอย่างยั่งยืน

4. การตรวจประเมินซัพพลายเออร์
ซัพพลายเออร์ที่ถูกประเมินว่ามีความเสี่ยงสูงจะถูกตรวจประเมินภายในปีการประเมิน

3. การประเมินตนเองของซัพพลายเออร์
ซัพพลายเออร์รายสำคัญจะดำเนินการประเมินตนเองผ่านช่องทางออนไลน์

1. การระบุซัพพลายเออร์รายสำคัญ
การระบุซัพพลายเออร์รายใดเป็นรายสำคัญ จะประเมินจากยอดการสั่งซื้อ ความสำคัญต่อธุรกิจ รวมถึงความสามารถในการทดแทนสิ่งที่ได้จากซัพพลายเออร์รายนั้น

2. การให้ความรู้แก่ซัพพลายเออร์
มีการจัดให้ความรู้แก่ซัพพลายเออร์รายสำคัญในเรื่องข้อกำหนดด้านความยั่งยืน เช่น สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน ตลอดจนด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงขั้นตอนในการประเมินตนเองด้านความยั่งยืน

กรอบการจัดการซัพพลายเชนอย่างยั่งยืนประกอบด้วย 4 ชั้นตอนต่อไปนี้:

1. การระบุซัพพลายเออร์รายสำคัญ

ฝ่ายบริหารจัดการซัพพลายเชนจะต้องทำการประเมินผลกระทบทางธุรกิจเพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของซัพพลายเออร์ซึ่งมีความต่อเนื่องทางธุรกิจของไมเนอร์ โดยเกณฑ์หลักในการระบุซัพพลายเออร์รายสำคัญมีดังต่อไปนี้ (แต่ไม่จำกัดอยู่เพียงเกณฑ์เหล่านี้เท่านั้น)

- ปริมาณและ/หรือยอดขายสูง: เมื่อจะระบุซัพพลายเออร์รายสำคัญ ยอดขายและปริมาณการซื้อต่อปีกับซัพพลายเออร์ถูกนำมาพิจารณา เพราะความไม่ต่อเนื่องในการจัดหาสินค้านำไปสู่ผลกระทบเชิงลบทางธุรกิจ
- ความสำคัญของผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ: ผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการที่มีความสำคัญต่อธุรกิจจำเป็นต้องนำมารวมไว้ในการพิจารณา เพราะการขาดแคลนผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการเหล่านี้สามารถสร้างผลกระทบเชิงลบต่อธุรกิจได้ เช่น ยอดขายลดลง และเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงทางธุรกิจ
- การไม่มีผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการทางเลือกที่สามารถทดแทนกันได้: เมื่อจะระบุซัพพลายเออร์รายสำคัญ จำเป็นต้องพิจารณาซัพพลายเออร์ที่ไม่มีผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการที่คล้ายกันซึ่งสามารถทดแทนกันได้

2. การทำแบบสำรวจและให้ความรู้ด้านความยั่งยืนแก่ซัพพลายเออร์

ซัพพลายเออร์สำคัญรายใหม่ทุกรายจำเป็นต้องทำแบบสำรวจและฝึกอบรมด้านความยั่งยืนซึ่งดำเนินการโดยฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืน และต้องทำการประเมินตนเองเพื่อระบุความเสี่ยงด้านความยั่งยืนที่อาจเกิดขึ้นของซัพพลายเออร์แต่ละราย

- แบบสำรวจด้านความยั่งยืน: ฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืนจะส่งแบบสำรวจออนไลน์ให้ผู้ที่ได้รับการระบุว่าเป็นซัพพลายเออร์รายสำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป ชั้นตอนนี้ถือเป็นการคัดกรองเบื้องต้นเกี่ยวกับใบอนุญาตประกอบธุรกิจและการรับรองด้านความยั่งยืนในระดับสากลเช่นมาตรฐาน **ISO14001 ISO45001** มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (**SA8000**) มาตรฐาน **SEDEX** ฯลฯ โดยซัพพลายเออร์ผู้มีใบรับรองที่เกี่ยวข้องและใบรับรองนั้นเป็นปัจจุบันจะไม่ต้องเข้ารับการประเมินความยั่งยืนในด้านที่มีผลครอบคลุมอยู่ในใบรับรองนั้น
- การให้ความรู้แก่ซัพพลายเออร์: ฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืนจัดฝึกอบรมซัพพลายเออร์ในเรื่องความสำคัญของซัพพลายเชนที่ยั่งยืนซึ่งมีต่อธุรกิจของไมเนอร์ ข้อบังคับทางกฎหมายที่เกี่ยวกับความยั่งยืน เช่นด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงขั้นตอนในการประเมินตนเองด้านความยั่งยืน

3. การประเมินตนเองด้านความยั่งยืนของซัพพลายเออร์

ผู้ที่ได้รับการระบุให้เป็นซัพพลายเออร์รายสำคัญจะต้องดำเนินการประเมินความยั่งยืนด้วยตนเองในด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และสิทธิมนุษยชน ผลการประเมินที่ต่ำกว่า 85% (ซึ่งถือว่ามีความเสี่ยงด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง) จะต้องได้รับการเข้าตรวจประเมินด้านความยั่งยืน ณ สถานประกอบการ

4. การตรวจประเมินด้านความยั่งยืน ณ สถานประกอบการ

- การตรวจประเมินซัพพลายเออร์สำคัญรายใหม่: ซัพพลายเออร์ในกลุ่มความเสี่ยงด้านความยั่งยืนระดับปานกลางถึงสูง (คะแนนต่ำกว่า 85%) จะต้องได้รับการเข้าตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ โดยฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืน ซึ่งกระบวนการตรวจประเมิน ประกอบด้วย การเปิดประชุมการตรวจประเมิน การตรวจสอบสถานประกอบการและการสัมภาษณ์พนักงาน การตรวจเอกสาร และการปิดประชุมการตรวจประเมิน

หากพบประเด็นสำคัญที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด (major non-conformity) ระหว่างการตรวจประเมิน ฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืนจะแจ้งให้ฝ่ายบริหารจัดการซัพพลายเชนรับทราบเพื่อหาแนวทางแก้ไขในทันที

ผู้ตรวจประเมินจะส่งแผนการปรับปรุงอย่างเป็นทางการซึ่งมีรายละเอียดสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดให้กับซัพพลายเออร์ภายใน 7 วันหลังจากการเข้าตรวจประเมิน หลังได้รับแผนการปรับปรุง ซัพพลายเออร์จะต้องกรอกรายละเอียดแนวทางแก้ไขและแผนการปรับปรุงพร้อมกำหนดแล้วเสร็จ ให้ฝ่ายพัฒนาเพื่อความยั่งยืนภายใน 14 วัน อย่างไรก็ตาม ซัพพลายเออร์ที่ตรวจพบประเด็นสำคัญที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด (major non-conformity) จะต้องส่งแผนการปรับปรุงภายใน 7 วัน จากนั้นแผนการปรับปรุงจะได้รับการตรวจสอบและอนุมัติจากผู้ตรวจประเมิน

- การตรวจประเมินซัพพลายเออร์สำคัญรายเดิม: ซัพพลายเออร์รายเดิมซึ่งมีคะแนนการตรวจประเมินครั้งก่อนต่ำกว่า 90% จะต้องได้รับการติดตามตรวจประเมินเป็นรายปี โดยผู้ตรวจประเมินจะเน้นไปที่การแก้ไขสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดซึ่งตรวจพบก่อนหน้านี้ จากนั้นจะดำเนินการตามขั้นตอนเดียวกับที่ใช้กับการตรวจประเมินซัพพลายเออร์สำคัญรายใหม่